

Sygn. akt VIII C 1069/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 7 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2022 roku w Ł.

sprawy z powództwa W. D.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 140,56 zł (sto czterdzieści złotych pięćdziesiąt sześć groszy),
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 826,07 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 listopada 2020 r. do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 140,56 zł (sto czterdzieści złotych pięćdziesiąt sześć groszy) od dnia 17 listopada 2020 r. do dnia 4 grudnia 2020 r.,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 387 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. zarządza zwrot ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi:
  - a) na rzecz powoda kwoty 800 zł (osiemset złotych) tytułem zaliczki uiszczonej w dniu 11 stycznia 2022 r.,
  - b) na rzecz pozwanego kwoty 111,36 zł (sto jedenaście złotych trzydzieści sześć groszy) tytułem pozostałej części zaliczki uiszczonej w dniu 29 grudnia 2021 r.

Sygn. akt VIII C 1069/21

UZASADNIENIE

W dniu 23 listopada 2020 roku powód W. D., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko Towarzystwu (...) w W. powództwo o zapłatę kwoty 434,13 zł tytułem częściowego odszkodowania, kwoty 39,13 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty 434,13 zł za okres od dnia 4 sierpnia 2019 roku do dnia 16 listopada 2020 roku, oraz kwoty 300 zł tytułem wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji naprawy, wszystkie kwoty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, iż w dniu 4 lipca 2019 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której doszło do uszkodzenia samochodu marki P. o nr rej. (...). W dacie zdarzenia pojazd ten był objęty umową ubezpieczenia AC zawartą z pozwanym. Po zgłoszeniu szkody ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne w toku, którego ustalił wartość szkody w wysokości 1.278,57 zł. W dniu 23 października 2020 roku poszkodowany scedował na rzecz powoda wszelkie prawa do odszkodowania, jakie przysługiwały mu do pozwanego z tytułu zaistniałej szkody. W celu ustalenia rzeczywistego rozmiaru szkody

powód zlecił wykonanie wyceny na gruncie której koszt naprawy samochodu P. oszacowano na kwotę 1.712,70 zł. Z powyższego tytułu poniósł wydatek w wysokości 300 zł, co wynika z wystawionej faktury.

Przed zajęciem stanowiska procesowego przez pozwanego powód cofnął pozew w zakresie kwoty 140,56 zł z tytułu odszkodowania, żądając jednocześnie odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, tj. 4 grudnia 2020 roku.

(pozew k. 2-4, pismo procesowe k. 30-31, k. 36)

W dniu 14 kwietnia 2021 referendarz sądowy wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zasądając na rzecz powoda dochodzoną kwotę wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik zaprzeczył, aby wypłacona przez ubezpieczyciela kwota była zaniżona. Wyjaśnił, że sposób ustalania wysokości odszkodowania wynika z zapisów OWU, które nie przewidują możliwości rozliczenia odszkodowania na podstawie kalkulacji przedstawianej przez ubezpieczonego, niezatwierdzonej przez Towarzystwo przed rozpoczęciem naprawy pojazdu. Dodał, że kalkulacja wykonana na zlecenie powoda jest niezgodna z treścią umowy łączącej poszkodowanego z pozwanym. Ponadto zakwestionował roszczenie z tytułu prywatnej ekspertyzy podnosząc m.in., że powód zawodowo zajmuje się skupywaniem roszczeń z tytułu umów ubezpieczenia, przez co posiada odpowiednią wiedzę pozwalającą na oszacowanie rozmiarów szkody.

(nakaz zapłaty k. 39 , sprzeciw k. 42-45)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Pełnomocnik powoda uzupełniająco wyjaśnił, że roszczenie z tytułu zwrotu kosztów prywatnej opinii wynika z faktu nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego (wypłacenia zaniżonego odszkodowania). Wskazał, że poza zakresem prowadzonej przez powoda działalności pozostaje profesjonalne określenie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, dodając, że powód nie dysponuje dostępem do programów eksperckich i z tej przyczyny zlecił wydanie ekspertyzy podmiotowi fachowemu.

Po wydaniu opinii przez biegłego sądowego powód rozszerzył żądanie z tytułu odszkodowania o kwotę 178,77 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o kwotę 14,60 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty 178,77 zł za okres od dnia 4 sierpnia 2019 roku do dnia 16 listopada 2020 roku. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa także w rozszerzonym kształcie.

Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się.

(pismo procesowe k. 55-59, 107-108, k. 116-116v., protokół rozprawy k. 120)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. jest właścicielem samochodu marki P. o nr rej. (...). W dniu 4 lipca 2019 roku pojazd, o którym mowa, brał udział w zdarzeniu komunikacyjnym.

W dacie zdarzenia A. M. objęty był ochroną ubezpieczeniową z tytułu autocasco (wariant ekonomiczny) w pozwanym Towarzystwie (...) w ramach polisy nr (...), z sumą ubezpieczenia 14.075 zł.

Po zgłoszeniu szkody pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w toku którego ustalił wartość szkody na kwotę 1.278,57 zł.

(polisa k. 18-19 , okoliczności bezsporne)

Na mocy umowy cesji z dnia 23 października 2020 roku A. M. przeniósł na powoda wszelkie prawa do odszkodowania przysługujące mu względem pozwanego ubezpieczyciela w związku ze szkodą z dnia 4 lipca 2019 roku w pojeździe marki P. o nr rej. (...).

(umowa cesji k. 6-7, okoliczności bezsporne)

Po nabyciu wierzytelności od poszkodowanego powód zlecił firmie (...)

Sp. z o.o. wykonanie kalkulacji naprawy, w której koszt naprawy samochodu marki P. został określony na kwotę 1.712,70 zł. Z tytułu powyższego zlecenia powód poniósł wydatek w kwocie 300 zł netto.

(kalkulacja naprawy k. 9-15, faktura k. 16)

W myśl postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco, w przypadku szkody częściowej zależnie od woli ubezpieczonego odszkodowanie za szkodę ustalane jest

w oparciu o wycenę kosztów naprawy sporządzoną przez Towarzystwo albo fakturę za naprawę

(§ 33 ust. 1). Dla wariantu ekonomicznego ubezpieczenia, w przypadku ustalenia odszkodowania w drodze wyceny, jej podstawą są:

- 1) stawki za rbg ustalone przez Towarzystwo w oparciu o średnie ceny usług w miejscu zamieszkania lub siedziby ubezpieczonego,
- 2) koszt części zamiennych ustalony na podstawie cen zamienników, a w przypadku braku zamienników – w wysokości 50% cen części oryginalnych,
- 3) 50% kosztów materiałów niezbędnych z technologicznego punktu widzenia do dokonania naprawy (§ 36 ust. 1).

Do ustalenia rozmiaru szkody i wysokości odszkodowania bierze się pod uwagę uszkodzenia tylko tych elementów, które zostały uszkodzone lub utracone w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ochroną ubezpieczeniową i zostały wykazane w ocenie technicznej pojazdu doręczonej ubezpieczonemu (§ 31 ust. 1).

(OWU k. 20-25v.)

Koszt naprawy pojazdu marki P. wyliczony zgodnie z postanowieniami umowy AC oraz OWU wynosi 1.891,47 zł brutto.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 76-83)

W dniu 4 grudnia 2020 roku pozwany z tytułu przedmiotowej szkody wypłacił dodatkowo kwotę 140,56 zł.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów

z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się ponadto na opinii biegłego sądowego T. B.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia ta

w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a jednocześnie opinia została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo w swym ostatecznym kształcie było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie czynionych w niniejszej sprawie rozważań przypomnienia wymaga, że strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 22 grudnia 2020 roku cofnęła żądanie pozwu w zakresie kwoty 140,56 zł. Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, w której nastąpiło cofnięcie, orzekając jak w punkcie
1 sentencji wyroku

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie ubezpieczenia (art. 805 i następane k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie szkody) oraz postanowienia zawartej przez strony umowy ubezpieczenia autocasco wraz z ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.). Zgodnie z przepisem art. 812 § 1 i 2 k.c., przed zawarciem umowy ubezpieczenia zakład ubezpieczeń obowiązany jest doręczyć ubezpieczającemu tekst ogólnych warunków ubezpieczenia, które określają m.in. sposób ustalania wysokości szkody oraz warunki wypłaty odszkodowania.

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia z dnia 4 lipca 2019 roku, w wyniku którego doszło do uszkodzenia samochodu marki P., stanowiącego własność A. M., jak również okoliczność, iż w jego dacie uszkodzony posiadał ubezpieczenie autocasco w pozwanym Towarzystwie (...). Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a także zasadność żądania dotyczącego zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy.

Dokonując rozważań w powyższym zakresie przypomnienia wymaga, że obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy uszkodzony dokonał naprawy rzeczy

i czy w ogóle zamierza ją naprawiać. Przy takim rozumieniu obowiązku odszkodowawczego nie ma w zasadzie znaczenia prawnego okoliczność, czy uszkodzony dokonał naprawy oraz czy

i jakim kosztem to uczynił. Niemniej jednak nie należy tracić z pola widzenia okoliczności, że powód opiera swoje żądanie na łączącej uszkodzonego z pozwanym umowie ubezpieczenia AC, które jest dobrowolnym ubezpieczeniem komunikacyjnym. Zasady i zakres odszkodowania z ubezpieczenia mienia określa umowa ubezpieczenia, bliżej ogólne warunki ubezpieczenia (OWU) konkretnego zakładu ubezpieczeń, który ubezpieczający wybiera. Przy ubezpieczeniu autocasco to strony w umowie określają zasady ustalenia odszkodowania w sytuacji zajścia wypadku ubezpieczeniowego. Umowa ubezpieczenia może zawierać także postanowienia określające sposób liczenia szkody, ustalania wartości uszkodzonego lub zniszczonego mienia, podstawy do przyjęcia szkody całkowitej lub częściowej. Umowa ta jest dla stron wiążąca

i znajduje zastosowanie w sytuacji odpowiedzialności ubezpieczyciela

Nie powielając ustaleń faktycznych przypomnienia wymaga, że w myśl postanowień OWU AC, dla wybranego przez uszkodzonego wariantu ekonomicznego, wysokość szkody częściowej była ustalana w dwojakiej formie: na podstawie wyceny kosztów naprawy sporządzonej przez ubezpieczyciela albo na podstawie faktur za naprawę. W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że uszkodzony nie przedstawił żadnych faktur za naprawę, wobec czego pozwany winien dokonać wyceny szkody w oparciu o sporządzoną w trybie § 36 ust. 1 OWU kalkulację naprawy. Pozwany nie złożył jednak w poczet materiału dowodowego kalkulacji naprawy, na podstawie której wyliczył należne odszkodowanie w wysokości 1.278,57 zł, a następnie dopłatę na poziomie 140,56 zł. Pozwany zaniechał także

załączenia oceny technicznej uszkodzonego pojazdu, która w myśl § 31 OWU jest sporządzana po oględzinach pojazdu i dokumentuje zakres stwierdzonych w nim uszkodzeń. W konsekwencji nie sposób było określić, w jaki sposób ubezpieczyciel wyliczył wartość szkody w pojeździe marki P.. Oczywiście jest przy tym, że samo uprawnienie pozwanego do oznaczenia wartości szkody

w wariacie ekonomicznym nie oznacza jeszcze, że wycena ta może zostać sporządzona

w dowolny sposób. Jej zasady, o czym była mowa, wynikają bowiem z postanowień OWU. Nie budzi również wątpliwości, że jeśli pozwany nie zgadzał się z zakresem uszkodzeń opisanych

w ekspertyzie złożonej przez powoda, to winien przedłożyć odpowiednie dowody, które pozwalałyby ustalić rzeczywisty rozmiar tychże, jeśli z faktu tego chciał wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c.). Samo stwierdzenie, że w obliczu braku dokumentów na okoliczność uszkodzeń P., zdjęć, protokołu oględzin, dochodzona kwota jest niezasadna, a wysokość szkody nieudowodniona, jest niewystarczające. Stwierdzenie to ociera się przy tym o absurd, skoro to pozwany – jako ubezpieczyciel – w ramach zgłoszonej szkody był ustawowo zobowiązany do ustalenia jej rozmiarów. Również na pozwanym, z mocy § 31 OWU, ciążyła powinność dokonania oględzin pojazdu oraz sporządzenia oceny technicznej dokumentującej zakres jego uszkodzeń. Dziwi zatem postawa pozwanego, który – pomimo zawartego w pozwie żądania – z jednej strony nie przedkłada akt szkodowych, z drugiej zaś powołuje się na brak

w sprawie dokumentacji związanej ze szkodą, co jego zdaniem przesądza o niezasadności powództwa. W konsekwencji w ocenie Sądu należało uznać, że zakres uszkodzeń samochodu marki P. był taki, jak wynika to z kalkulacji wykonanej na żądanie powoda, której wiarygodności w tym zakresie pozwany nie zdołał podważyć. Wreszcie sam zapis

w postanowieniach OWU, że wysokość szkody ustalana jest na podstawie kalkulacji Towarzystwa nie oznacza jeszcze, że określona w ten sposób wartość odszkodowania nie podlega weryfikacji. Gdyby tak było pozwany mógłby wyliczyć szkodę na symboliczne 1 zł,

a poszkodowany w przypadku nie dysponowania fakturą za naprawę nie miałby możliwości podważenia tej decyzji. Dlatego też Sąd uznał, że w sprawie uzasadnione było wydanie opinii przez biegłego sądowego celem ustalenia kosztów naprawy samochodu P. zgodnie

z postanowieniami umowy AC i OWU. Co oczywiście, związane biegłego zapisami wymienionych dokumentów oznaczało w istocie, że miał on za zadanie określić wartość szkody dokładnie tą samą metodą, co pozwany. Jak wynika z wydanej opinii, koszt naprawy samochodu marki P. uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 4 lipca 2019 roku, wyliczony wg w/w kryteriów, uwzględniający średnią stawkę za rbg w warsztatach nieautoryzowanych działających na terenie aglomeracji (...) w wysokości 100 zł netto

(tj. ustaloną wg kryteriów z § 36 ust. 1 pkt 1 OWU), użycie w naprawie zamienników oryginalnych części, a w przypadku ich braku 50% wartości oryginalnych części zamiennych

(§ 36 ust. 1 pkt 2 OWU), a także uwzględniający 50% wartości materiałów lakierniczych

(§ 36 ust. 1 pkt 3 OWU), wynosi 1.891,47 zł brutto. O czym była mowa opinia biegłego T. B. stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Do dnia wyrokowania z tytułu przedmiotowej szkody pozwany wypłacił sumę 1.419,13 zł, a zatem do dopłaty pozostaje dochodzona pozwem kwota 472,34 zł.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził także zapłaty kwoty 300 zł tytułem poniesionych kosztów związanych ze zleceniem prywatnej ekspertyzy, które to żądanie Sąd uznał za zasadne. Jak wyjaśnił Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia

31 stycznia 2013 roku (I ACa 1011/12, L.; por. także uchwała SN z dnia 18 maja 2004 roku, III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117), odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia majątkowego może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy. Ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione. Do powstania szkody majątkowej w związku z koniecznością uzyskania prywatnej wyceny kosztów naprawy nie dochodzi przy tym z momentem wypłaty przez ubezpieczyciela świadczenia wynikającego z umowy (w tym wypadku kosztów naprawy pojazdu) w zaniżonej wysokości. Tego rodzaju działanie kwalifikować

można dopiero jako nienależyte wykonanie umowy ubezpieczenia, uzasadniająca odpowiedzialność dłużnika na podstawie art. 471 k.c. W związku

z tym przyjąć należy, iż szkoda w omawianym rozumieniu powstaje z chwilą poniesienia wydatku w celu uzyskania prywatnej wyceny kosztów naprawy. W niniejszej sprawie nie może budzić wątpliwości, że zlecenie przez powoda wykonania prywatnej ekspertyzy jawiło się jako w pełni zasadne, skoro wyliczenie szkody przez pozwanego było zaniżone. Oczywiście jest przy tym, że powód w wyniku zawartej umowy cesji wszedł we wszystkie prawa i obowiązki poszkodowanego, przez co był uprawniony do zlecenia wykonania kalkulacji naprawy na takiej samej zasadzie, na jakie uprawnienie to przysługiwało poszkodowanemu. Wreszcie w ocenie Sądu nie ma znaczenia fakt, że powód zajmuje się zawodowo dochodzeniem odszkodowań, wszak sam profil prowadzonej przez niego działalności nie oznacza jeszcze, że posiada on wiedzę tożsamą z wiedzą rzeczoznawcy samochodowego, która umożliwiałaby mu poprawne wyliczenie poziomu szkody. Nie można przy tym tracić z pola widzenia okoliczności, że wyliczenie takie jest dokonywane z wykorzystaniem systemów eksperckich, tymczasem jak wynika z twierdzeń powoda, nie posiada on licencji dla takich systemów. W konsekwencji koniecznym było skorzystanie z pomocy podmiotu, który taką licencją dysponuje.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 826,07 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 listopada 2020 roku do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 140,56 zł od dnia 17 listopada 2020 roku do dnia 4 grudnia 2020 roku.

Termin wymagalności świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów określa art. 14 ust. 1 ustawy, zgodnie

z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż

w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego (art. 14 ust. 2 ustawy). Niespełnienie świadczenia

w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c., zasadzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 387 zł obejmującą: opłatę sądową od pozwu – 100 zł, wynagrodzenie pełnomocnika

w stawce minimalnej – 270 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Ponadto Sąd zarządził zwrot ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa

w Ł.: na rzecz powoda kwoty 800 zł tytułem zaliczki uiszczonej w dniu 11 stycznia 2022 roku, na rzecz pozwanego kwoty 111,36 zł tytułem pozostałej części zaliczki uiszczonej w dniu 29 grudnia 2021 roku.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.